

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Pălăduță Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2013, în cauza penală în privința lui

Pălăduță Valeriu Gheorghii, născut la 04 septembrie 1974, originar din s. Mîndrești, r-nul Telenești, domiciliat în s. Făgădău, r-nul Fălești.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.17 iulie 2012-23 noiembrie 2012 (prima instanță)

2.11 ianuarie 2013-20 februarie 2013 (instanța de apel)

3.23 aprilie 2013-29 mai 2013 (instanța de recurs ordinar)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 23 noiembrie 2012, Pălăduță Valeriu a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal la 4 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Pălăduță V. în noaptea de 30.05.2010 spre 31.05.2012, aproximativ la ora 00.10, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul cet. Popa Ala, situat în s. Cozești, r-nul Sîngerei, de unde a sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Alcatel One Touch” la prețul de 200 lei și cartela SIM „Orange” nr.0906096582094, cu număr de telefon 068662723, cu prețul de 40 lei, care aparținea cet. Suruceanu Tamara, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpatul Pălăduță V., prin care s-a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că neîntemeiat a fost arestat; nu a săvîrșit infracțiunea imputată deoarece la data de 30.05.2012 - 31.05.2012 el nu s-a aflat în s. Cozești, r-nul Sîngerei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2013 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, probelor examinate dîndu-le o apreciere juridică cuvenită, just

încadrând acțiunile inculpatului Pălăduță V. în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

5. Hotărârile nominalizate sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul Pălăduță V., prin care s-a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată, la momentul comiterii acesteia, nici nu se afla în s. Cozești, r-ul Sîngerei ci în s. Făgădău.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță și menținută de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

În opinia instanței de recurs, instanțele judecătorești, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acușării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Pălăduță V. în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, după semnele calificative: „Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile” să fie corecte.

Pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

Astfel, argumentul recurentului, precum că nu a comis infracțiunea incriminată, este neîntemeiat și inadmisibil, deoarece din declarațiile părții vătămate, Suroceanu Tamara, rezultă că „în noaptea de 30 mai 2012 spre 31 mai 2012, aflându-se în ospeție la cumnata ei, Popa Ala, în timp ce dormeau, s-a trezit de la strigătele ultimei, care ulterior i-a comunicat, că în casă a intrat verișorul ei,

Pălăduță V., care de pe tumbă a sustras telefonul ei (Suruceanu T.) și a fugit. Dimineață ele au găsit telefonul lângă poartă”.

Instanța de recurs deasemenea nu poate reține argumentul invocat de inculpatul Pălăduță V., cu referire la alibi, precum că la momentul comiterii infracțiunii nici nu se afla în s. Cozești, r-ul Sîngerei ci în s. Făgădău, considerîndu-l declarativ, deoarece se combate prin înseși declarațiile martorilor Ceahur Maia, Gavrilenco Tatiana, Baimastruc Alexei , persoane indicate de inculpat, precum că ar confirma faptul aflării sale în s. Făgădău, care au declarat: martorul Ceahur M., că „ ...pe data de 30.05.2012 nu a fost împreună cu cet. Pălăduță V...”(f.d.45); martorul Gavrilenco T. „...împreună cu Baimastruc A., Ceahur M., Salamandrîc G. și Pălăduță V. am stat la masă pînă la data de 30.05.2012...”(f.d. 42); martorul Baimastruc A.: „...ultima dată l-am văzut pe Pălăduță V. în ziua de 30.05.2012, cînd ne-am dus să culegem cireșe pînă la ora mesei, apoi el a plecat pe ascuns. După ziua cu cireșe, eu nu l-am mai văzut prin sat.”(f.d. 43).

Mai mult ca atît, conform procesului-verbal din 20 februarie 2013 al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 185-186), inculpatul nu a făcut careva demersuri privind interogarea repetată a martorilor sus-indicați, deși instanța de judecată a întreat suplimentar privind confirmarea alibiului său în cadrul ședinței de judecată întru a înlătura orice dubiu .

Sub acest aspect se reține, că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, determinînd o încadrare juridică argumentată și corectă acțiunilor acestuia.

Astfel, se constată că măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Pălăduță V. este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii.

Instanța de apel just a individualizat pedeapsa, fiind respectate dispozițiile art. 75 Cod penal, raportate la art. 34, 72 și 82 Cod penal, luîndu-se în considerare criteriile generale de individualizare a pedepsei, reieșind din persoana celui vinovat și precedentele lui condamnări, inclusiv pentru fapte analogice, comportamentul manifestat în cadrul instrumentării și judecării cauzei penale, nerecunoașterea vinovăției, rolul pedepselor precedente asupra procesului de corectare a inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră, că recursul ordinar declarat de inculpatul Pălăduță V. este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pălăduță Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2013, în cauza penală în privința lui Pălăduță Valeriu Gheorghi, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae